

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Princz Kornél ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (...) felperesnek a dr. Paulicska Tamás ügyvéd (...) által képviselt alperes neve (...) alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. szeptember 5. napján kelt, 21.P.20.351/2013/11. számú ítélete ellen az alperes 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 26.952 forintot és ezen összeg után 2012. február 21-étől a megfizetésig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt mértékű kamatát, valamint 27.700 forint perköltséget.

Az ítélet tényállása szerint 2011. március 3-án a felperes munkavállalója az alperes által S.-on a F. utca 2. szám alatt üzemeltetett élelmiszer áruházban ellenőrzést tartott. Az ellenőrzéskor felvett adatlapon rögzítésre került, hogy a 150 m2 eladó területen 2011. március 1-jétől music centeren zeneszolgáltatás folyik. Az adatlapot az alperes helyszínen lévő alkalmazottja aláírta. A felperes a 2012. január 1-jétől 2012. március 31-éig terjedő időszakra vonatkozóan 26.952 forint szerzői jogdíjat számlázott ki az alperesnek a K12. jogdíjközlemény alapján 2012. február 20-ai fizetési határidővel.

Az alperes a jogdíjat nem fizette meg, ezért a felperes fizetési meghagyás kibocsátását kezdeményezte. Az alperes a fizetési meghagyással szemben ellentmondással élt, amelyben akként nyilatkozott, hogy a felperes által követelt összeggel nem tartozik, a követelést mind jogalapjában, mindösszezszerűségében vitatja.

A perré alakult eljárásban a felperes keresetében 26.952 forint szerzői jogdíj és ennek 2012. február 21-étől járó törvényes mértékű - a gazdálkodó szervezetek

között irányadó - késedelmi kamatának, valamint 5.000 forint közjegyzői díjból, 10.000 forint illetékből és 10.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló perköltségnek a megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a kereset a Pp. 121. § c) pontjába ütközik, mert a jogi képviselővel eljáró felperes nem jelölte meg az érvényesíteni kívánt jogot és a vitatott időtartamot, míg a követelés jogcímét helytelenül jelölte meg, mindezek következtében a Pp. 124. § (2) bekezdés a) pontja alapján a per megszüntetésének van helye. Érdemben arra hivatkozott, hogy a felperes nem igazolta, hogy a megjelölt időszakban az alperes étel- és italüzletet üzemeltetett és ott ténylegesen folyt zeneszolgáltatás, ezt alátámasztó bizonyítékot ugyanis a felperes nem csatolt. Az adatszolgáltatási lap és felhasználási engedély nem fogadható el bizonyítékként, ezért a felperes nem tett eleget a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta. Határozatát a Ptk. 86. §-ának (1) bekezdésére, valamint a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 1. §-ának (1) és (2) bekezdésére, 16. §-ának (1) és (4) bekezdésére, 17. §-ára, valamint 25. §-ának (1) és (4) bekezdésére alapította.

Akként foglalt állást, hogy a felperes a 2011. március 3-án felvett adatszolgáltatási lap csatolásával bizonyította, hogy az alperes által üzemeltetett étel- és italüzletben 2011. március 1-jétől music centeren keresztül zeneszolgáltatás folyt. Az alperes helyszínen lévő alkalmazottja az adatszolgáltatási lapot aláírta, e személyt a Pp. 220. §-ának (1) és (3) bekezdései értelmében az ott szokásos nyilatkozatok megtételénél az alperes képviselőjének kell tekinteni. Amennyiben a peresített időszakban az alperes az üzlet üzemeltetését megszüntette vagy a zenefelhasználás módjában változást eszközölt, úgy ezt előzetesen be kellett volna jelentenie a felperesnél. Az alperes ilyen bejelentéssel nem élt és arra vonatkozó tényelődést sem tett a perben, hogy a peresített időszakban az üzlethelyiség üzemeltetését megszüntette, illetve a zenefelhasználásban változást eszközölt.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását kérte. Ismételten előadta, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetében helytelenül jelölte meg az érvényesíteni kívánt jogot, ezért már az elsőfokú eljárás során az eljárás megszüntetése lett volna indokolt. Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésébe ütközött, mert a keresetnek annak ellenére adott helyt, hogy annak megalapozottságát a felperes megfelelően bizonyította volna. A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest terhelte a perben a bizonyítási kötelezettség követelésének jogalapja és annak összegezésre tekintetében. A csatolt adatszolgáltatási lap és felhasználási engedély megjelölésű irat bizonyítékként nem fogadható el az alperes fellebbezési álláspontja szerint, az a felperesi állításokat nem tanúsítja.

A felperes a fellebbezésre észrevételt tett, amelyben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokaira utalással.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló érdemi döntést hozott. Kifejtett indokait a Fővárosi Ítéltábla mindenben osztotta, azokhoz - elsősorban a fellebbezésben foglaltakra tekintettel - az alábbiakat fűzi.

Alaptalanul sérelmezte az alperes a fellebbezésében, hogy a felperes a keresetében helytelenül jelölte meg az érvényesíteni kívánt jogot, amelyre tekintettel az eljárás megszüntetésének lett volna helye. Mind a fizetési meghagyás iránti kérelemből, mind pedig a keresetlevélből egyértelműen kitűnik, hogy a felperes követelése a szerzői jogi törvényen alapuló, a szerzői mű felhasználása utáni, illetve szomszédos jogi jogdíj megfizetésére irányul, nem sértett ezért eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor nem rendelkezett a keresetlevél Pp. 124. § (2) bekezdés a) pontja szerinti idézés kibocsátása nélküli elutasításáról, illetve a per megszüntetéséről.

A másodfokú bíróság nem osztotta a fellebbezés álláspontját abban sem, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan volt, mert a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy a felperes az adatszolgáltatási lap csatolásával megfelelően bizonyította, hogy az alperes által üzemeltetett étel- és italüzletben a megjelölt időponttól music centeren keresztül zeneszolgáltatás folyt. Az alperes helyszínen lévő alkalmazottja az adatszolgáltatási lapot aláírta, ezzel az abban foglaltakat elfogadta és tanúsította. Az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően jutott arra is az elsőfokú bíróság, hogy az ellenőrzéskor jelen lévő alperesi alkalmazottat a Pp. 220. § (1) és (3) bekezdései értelmében az ott szokásos nyilatkozatok megtételénél a munkáltató képviselőjének kell tekinteni. A peresített időszakban az alperes az üzlet üzemeltetésének megszüntetésére vagy a zenefelhasználás módjának változására vonatkozó bejelentéssel nem élt, ezért a teljes időszakra az adatszolgáltatási lapban foglaltakat kell irányadónak tekinteni. Minderre tekintettel a felperes, mint közös jogkezelő szervezet alappal követelte a 2012. január 1-jétől 2012. március 31-éig terjedő időszakra járó szerzői és szomszédos jogi jogdíjat, melynek összegét a K12. Jogdíjközlemény I. fejezet 1.1. pontja és 18. pontja alapján megfelelően határozta meg 26.952 forintban.

Az elsőfokú bíróság keresetnek helyt adó döntése a kifejtettek értelmében megalapozott volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2014. szeptember 4.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: